

rirs hjemmeside. Disse beslutninger er ikke truffet endnu.

Situationen med hensyn til konkrete politimæssige sager om Hizb-ut-Tahrir er således, at anklagemyndigheden endnu ikke har taget stilling til, om der skal rejses tiltale i anledning af de omtalte fire anmeldelser. På den baggrund er der efter regeringens opfattelse fortsat ikke grundlag for at søge Hizb-ut-Tahrir opløst.

Realiteten er jo den, at vi befinder os i samme situation med hensyn til mulighederne for at opløse Hizb-ut-Tahrir, som da vi drøftede spørgsmålet i maj 2004. Jeg vil derfor også i dag pege på, at ingen kan være tjent med, at der rejses en opløsnings sag mod Hizb-ut-Tahrir, som ikke kan gennemføres.

En dom, der gik ud på, at Hizb-ut-Tahrir ikke kunne opløses, ville jo, som jeg tidligere har givet udtryk for, kunne opfattes som en blåstemping af foreningen. Det ændrer imidlertid ikke ved, at politiet til stadighed vil undersøge de sager, som måtte opstå vedrørende personer med tilknytning til Hizb-ut-Tahrir, således at der kan skrives ind over for strafbare handlinger. Og som jeg tidligere har tilkendegivet, vil det kunne blive aktuelt at tage spørgsmålet om en eventuel opløsning af Hizb-ut-Tahrir op igen, hvis politiets undersøgelser måtte vise, at der vil være grundlag for det.

Formanden:

Tak til justitsministeren. Så går vi til forhandlingen, og det er først ordføreren for forespørgerne, hr. Peter Skaarup.

Forhandling

Peter Skaarup (DF):

Jeg må jo desværre sige, at for Dansk Folkepartis vedkommende er det skuffende, at der ikke er nogen bedre udvikling med hensyn til den her forening.

Det var, som jeg nævnte tidligere, i foråret 2002, at man for første gang i Danmark havde en offentlig debat af betydning om foreningen Hizb-ut-Tahrir. Og siden foråret 2002 er der nu gået 3 år, hvor man stadig ikke har en konkret afstandtagen i form af et forbud mod den forening, der krænker alt det, vi står for i Danmark. Det er ikke særlig godt, det er meget, meget skuffende efter Dansk Folkepartis opfattelse.

Kl. 10.25

Vi har en grundlovsparagraf, § 78, som siger, at foreninger, der virker ved vold eller opfordrer til vold, skal forbydes. Det er en pligt i grundloven, at man ikke i Danmark skal acceptere foreninger, der virker ved eller opfordrer til vold.

Det er samtidig i grundloven slået fast, at vi har ytringsfrihed. Vi har en udbredt grad af ytringsfrihed, men den begrænses altså i forhold til foreninger af grundlovens § 78, som taler om, at man ikke som forening må virke ved eller opfordre til vold.

Hvordan hænger det så sammen med, at foreningen stadig væk, 3 år efter at den første opfordring til vold kom, nemlig ønsket fra Hizb-ut-Tahrir om drab på jøder, eksisterer i bedste velgående og ifølge de reportager, vi ser i medierne, har meget god tilgang af medlemmer? Der er mange aktiviteter, der er mange opfordringer, man er ude på gader og stræder, man er ude på skoler, man er foran moskeer osv. og arbejder aktivt for foreningens formål, og det er, som jeg tidligere har nævnt, bestemt ikke særlig interessant og godt for det danske samfund, at man har en forening med et sådant formål.

Det er meget skuffende, at man fra regeringens side åbenbart ikke har tænkt sig at gøre mere, end at man bare fortsat afventer situationen.

I Dansk Folkeparti interesserer vi os ikke for, om der kommer en anmeldelse eller to mod en bestemt person inden for Hizb-ut-Tahrir – der kan komme lige så mange anmeldelser, der kan komme lige så mange sager mod enkeltpersoner, som man vil have. Men det, det handler om for Dansk Folkepartis vedkommende, er, at vi har en grundlovsparagraf, § 78, som vi skal tage alvorligt, og den taler ikke om enkeltpersoner, den taler om foreninger, og når en forening virker ved og opfordrer til de ting, som jeg har nævnt, opfordrer til vold, så er der ikke andre udveje, end at man skal føre en sag i forhold til grundlovens § 78. Det er det afgørende, og det er det, vi gerne vil holde fast i under debatten.

Senest i forbindelse med folketingsvalget her i 2005 skete der det, at Hizb-ut-Tahrir opfordrede til, at man ikke deltog i folketingsvalget, altså nærmest opfordrede til at nære had mod demokratiet. I Irak formåede man at få mange til at stemme, de gik i stort omfang til stemmeurnerne og stemte, men det opfordrede Hizb-ut-Tahrir til at man ikke skulle gøre i Danmark; man skulle bestemt ikke deltage i demokratiet, men i stedet for tage afstand fra demokratiet og tage sagen i egen hånd og få denne her særlige stat,